

ADVENDIAJA III PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Sf3 ,14-18a)

Lugemine prohvet Sefanja raamatust:

Hõiska, Siioni tütar, hüüa, Iisrael! Rõõmusta ja rökata kõigest südamest, Jeruusalemma tütar! Sest Issand on võtnud sinu pealt ära kohtuotsuse ja lõõnud taganema su vaenlase. Issand, Iisraeli kuningas, on sinu keskel ja sinul ei tarvitse karta kurja. Sel päeval öeldakse Jeruusalemmale: Ära karda, Siion, ära lase oma kätel lõtvuda! Issand, sinu Jumal, on sinuga, tema on vägev, tema aitab. Sina oled tema rõõm ja oma armastuses teeb ta sind uueks. Ja ta hõiskab sinu pärast ja tunneb rõõmu otsekui pühade ajal. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Js12 ,2-3. 4. 5-6. R: 3)

R: Ammutage rõõmuga vett lunastuse allikast.

Vaata, Jumal on mu lunastus, ma olen julge ega karda, sest Issand Jumal on minu tugevus ja mu kiituselaul, Tema on minu päästja.

Ammutage rõõmuga vett lunastuse allikast.

R:

Sel päeval te ütlete: Tänage Issandat, hüüdke Tema nime.

Tehke tema teod teatavaks rahvastele, pidage meeles, et tema nimi on kõrgeks kiidetav.

R:

Ülistage Issandat, sest Tema on suuri asju teinud, saagu see teatavaks kogu maal.

Hõiska ja rökata rõõmust, kes sa elad Siionis, sest Iisraeli Püha on suur teie keskel.

R:

(Teine lugemine Fi4 ,4-7)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, olge rõõmsad Issandas - taas ütlen teile - olge rõõmsad! Saagu teie leebus teatavaks kõikidele inimeste. Sest Issand on lähedal. Ärge olge mures, vaid tooge iga oma vajadus tänamise ja anumisega palves Jumala ette. Ja Jumala rahu, mis on ülem kui kogu mõistus, hoiab teie meeli ja mõtteid Kristuses Jeesuses.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Js 61,1)

Halleluuja. Issand on mind läkitanud kuulutama vaestele õndsusesõnumit. Halleluuja.

(Evangeelium Lk3 ,10-18)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kui Ristija Johannes oli Jordani jõe ääres kuulutama, küsisid rahvahulgad temalt: "Mida me peame tegema?" Ja tema kostis neile: "Kellel on kaks särki, jagagu sellele, kellel ei ole, ning kellel on midagi söögipoolist, tehku nõndasamuti". Aga tulijate hulgas oli ka tõlnereid, kes tahtsid end ristida lasta, ja nemad ütlesid: "Õpetaja, mida peame meie tegema?" Ja tema vastas neile: "Ärge nõudke rohkem, kui teile on seatud." Siis küsisid ka sõjasulased

temalt: "Mida peame tegema meie?" Aga tema vastas neile: "Ärge kohelge kedagi halvasti, ärge pressige kellelki midagi välja, ja olge oma palgaga rahul." Aga kui rahvas oli täis ootust ja kõik arutlesid oma südames, kas mitte tema ei olegi Messias, siis vastas Johannes kõikidele: "Mina ristin teid veega, aga tulemas on keegi, kes on minust vägevam ja kellel ma pole väärt sandaalirihmagi lahti päästma. Tema ristib teid Püha Vaimu ja tulega. Tema visklabidas on tema käes ja ta puhastab oma reheeluse ning kogub nisu aita, kuid aganad põletab ta kustumatu tulega". Ja Johannes õpetas rahvast veel paljude sõnadega ning kuulutas neile rõõmusõnumit.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armas kogudus. Kujutagem ette vaatepilti: mööda tänavat läheb poiss, kellel on kotis 5 õuna; ta kohtab teel oma mängukaaslast, kes muidugi kohe ütleb: "Anna palun üks õun mulle". Loomulikult poiss selle õuna ka annab - võibolla isegi pakub juba enne küsimist, sest ega seegi ole mingi rõõm õuna süüa, kui teine näljase näoga pealt vaatab.

Kui aga seesama poiss, paar aastakümnet hiljem, läheb mööda tänavat, taskus pangakaart millel on talletatud 5 miljonit eurot, siis ei ei sobi see kuidagi, et endine mängukaaslane astub ligi ja ütleb: "Vaata, sinul on 5 miljonit ja minul ei ole ühtegi, sellepärast anna palun üks mulle!" Kuigi struktuur võib olla sarnane, võib ka kogus olla kriteeriumiks, kuidas tuleb otsustada. Raha - see pole ainult väärtus, vaid võlakiri tehtud töö eest, mis suures summas muutub ülesandeks vastutada kõigi nende inimeste eest, kes selle oma tööga on välja teeninud. Sellepärast ei lõpe liiga suurte kingituste tegemine, või ka nende vastuvõtmine, tavaliselt hästi.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, inimese elu on rajatud teatud sümmeetriale. Seda võime märgata nii mõnelgi puhul: kuigi me õpetame lastele ikka, et enne töö ja pärast lõbu, siis tegelikkuses töötab see ju ka teisipidi. Näiteks kui me ehitame pangalaenu abil maja, siis saame seal juba kohe sees elada, seega on enne lõbu ja alles siis töö. Kui probleeme ei teki, me ei jää haigeks ega kaota tööd, siis tasus laenu võtmine ära. Muidugi on niisugusel käitumisel oma riskid, kuid mitte sedavõrd tõsised, et keegi ei tohiks kunagi laenu võtta. Suurprojekte, sealhulgas suuri heategevusprojekte, oleks ju ilma krediidita üldse võimatu rahastada.

Kõlbelistes küsimustes ei ole teisiti. Paraku on see ilmselt loodusseadus, et noor inimene ei taha kuulda mõistlikke hoiatusi, tahab kõike ise proovida ja "sarved maha joosta", oma aja ja tervise arvelt võlgu elada. Täiskasvanuks saades - juhul kui pärast tormilist noorust ikka veel elus ollakse - ei osutu aga alati võimalikuks raisatud aega ja poolelijäänud haridusteed tasa teha. See kõik on ammu teada, kõik kasvatusmeetodid lähtuvad samast eeldusest, et elus teevad rohkem ära ikka need, kes järgivad põhimõtet "enne töö ja pärast lõbu".

Sellest perspektiivist vaadates tundub tulevik paraku üsna tume - teame, et inimkond elab tänapäeval võlgu ennekõike just tulevaste põlvkondade arvelt. Liiga hea elu tõttu tundub suur osa inimestest olevat unustanud, et ainult meelelahutusest ei ela ühiskond ära. Mõtteviisi muutumine on siin hädavajalik.

Üks peamine probleem inimkonna arvukuse kasvades on ka koostöö. Kui me otsime sellele vastuseid evangeeliumist, siis on sealsed reeglid inimeste koostevõimeks üsna tagasihoidlikud, nimelt: kellel on kaks särki, jagagu sellele, kellel ei ole, ning kellel on midagi söögipoolist, tehku nõndasamuti... ärge nõudke rohkem kui teile on seatud... ärge kohelge kedagi halvasti. Need reeglid on üpris lihtsad, reaalne elu seab aga meie ette paraku palju suuremad ja keerukamad ülesanded.

Võtame näiteks tänapäeva suurlinnade varustamise: ennast taastootva hobustranspordi abil pole see enam võimalik, vaja on väga keerulisi tehnoloogiaid, mis omakorda vajavad toimimiseks globaalset võrgustumist ja ahmivad rohkelt taastumatuid loodusvarasid. Niisamuti vajab üksikisik oma arenguks palju rohkem resursse kui varem, sest haridus, mis on hädavajalik kaasaegse tehnika teenindamiseks ja edasiarendamiseks, on aeganõudev ja kallis. Spetsialisti koostöö kestab palju võlgu võetud aastaid, alles seejärel on tal ühiskonnale midagi tagasi anda.

Armsad õed ja vennad, kas me üldse teame, kuhupoole oleme minemas? Vahel tundub, et kompassi pole kellelgi ja isegi umbkaudses suunas pole kokku lepitud. Kui me aga oleme oma teooriates eksiteel, kuidas võiksimegi siis käituda praktikas õigesti? Paljud praegu käibel olevad mudelid ei saa isegi mitte teoorias rahuldavalt toimida, rääkimata siis praktikast - võtame näiteks idee demokraatiast, mis on täiesti läbi kukkunud, samuti nagu ka mitmed reeglid panganduses, majanduses ja tootmises. Ikka tahetakse rohkem vabadust ja vähem vastutust, rohkem kasumit või palka, kuid maine reaalsus eeldab, et kõigil on piirid. Kõik teavad seda, kuid ometi ei suuda me leppida kokku, kuidas oma käitumist muuta.

Kindlasti aitaks inimkonna kiirele koostööle kaasa üks väike kena globaalne katastroof, mille järel meil poleks enam muud valikut. Kuid esialgu pole seda ette näha ning paistab, et me peame minema keerulisemat teed. Võibolla ei suuda me ei üksikisikuna ega ühiskonnana kohe oma harjumusi radikaalselt muuta, kuid seda enam peame sellele mõtlema, otsima võimalusi, looma tingimusi.

Siinkohal jõuamegi tagasi tänase evangeeliumi juurde, mis näitab meile eeskujuna Ristijat Johannest. Temagi oli seatud silmitsi hiiglasliku, peaaegu ilmvõimatu jumaliku ülesandega, mida ta ei olnud ise endale valinud, vaid mis oli talle antud juba enne tema sündi: valmistada oma rahvas ette Messia tulekuks. Ristija Johannes tunnetas teravalt oma inimlikku piiratust selle suure ülesande ees, ta tunnistas alandlikult, et suudab ristida ainult veega, mitte Püha Vaimuga. Kuid siinkohal saabki temast meie eeskuju: Johannes ei jätnud käsi rippu, ta tegi oma parima, leidis lahenduse, mis oli tema võimuses... ja Jumal tunnustas seda, Jeesus ise tuli tema käest seda inimlikku veega ristimist vastu võtma. Seetõttu on ka meil põhjust lootuda, et kui me oleme kõigepealt teinud tõepoolest oma parima, et leida rasketele probleemidele kasvõi inimlikke lahendusi, siis Jumal märkab seda ja tuleb meile appi. Amen.